

Nr. 809 Godmorgen til alle.

Morgenmeditation tirsdag den 1. december 2020

Nøgleord: Vi lægger bevidstheden ind i vores hjerter.

Godmorgen og velopstået, i dag er det tirsdag den 1. december 2020, og vi skal have morgenmeditation nr. 809. I dag der tror jeg, at jeg vil snakke om kærlighed. Vi har jo allesammen det, at vi leder efter kærligheden. Hvis nu vi tænker på os, vi har levet i mange forskellige perioder i vores liv, oplevet mange forskellige ting og alting det lagres inde i vores bevidsthed.

Vi starter jo med at være i vores mors mave og har været påvirket af mors følelser og tanker, det ufødte barn. Så allerede der, er der begyndt at komme prægning på os i vores fysiske bevidsthed. Men inden vi kommer dertil, så har vi været i himmelen, og der har man så kigget lidt på, hvad man skulle lære i denne her inkarnation, hvilke egenskaber skulle der udvikles. Og så bestemmer man jo med sin sjælsbevidsthed, hvad der skal udvikles i den kommende inkarnation.

Det kan jo godt være, det er lidelser, man påtager sig fra andre inkarnationer, man ikke har gennemført tingene i endnu, så skal man ind i de nye læringsprocesser, men det er noget, man aftaler med sin indre vejleder, inden man kommer i inkarnation.

Så kommer man jo ind og bliver undfanget, gennem helligåndsenergien og så forplantningen mellem far og mor. Senere hen bliver man født, og så kan der være nogle oplevelser i at være fosteret, nogle mennesker vil ikke ud, de vil blive derinde, fordi det er dejligt. Nogle vil gerne ud, fordi de føler sig lidt pressede. Nogen har svært ved at gå gennem fødselsgangen, fordi de mærker modstand, og alt det man mærker her i fødselsgangen, alle de påvirkninger der er, de ligger som ubevidste af os, og det vil sige, det er sider, man skal genopleve for ligesom at komme videre derfra.

Men når vi bliver født, så lever vi i en ny verden, en ny verden hvor det har stor betydning, at man får den omsorg og kærlighed af sine forældre, det vil sige, at kærligheden er forældrene. Hvis nu der mangler kærlighed fra forældrene til den nyfødte, så vil barnet jo instinktivt have en fornemmelse af, de har jo ikke fået ord eller tanker endnu, at der er noget, der ikke er helt i orden.

Når man som lidt ældre begynder at lede efter kærligheden, kærligheden er vores forældre, det vil sige, når man er 2 til 3 år gammel, hvor man tilpasser sig meget forældrene, hvordan de har det. Man kan leve i nogle hjem, hvor der er fuldstændig kærlighed og tryghed, harmoni, det kunne være ønskescenariet. Det er også nogle gange, hvor man lever i nogle familier, hvor der er meget vrede og ubalance, ingen kærlighed, ingen følsomhed, ingenting af nogle af de ting, meget sjældent et smil, jamen så kan det som voksen blive meget vanskeligt at lukke op for kærligheden, af finde kærligheden i det man foretager sig, og kærligheden til en selv den kommer til at mangle. Når man så leder efter kærligheden, og man ikke har fået den, ikke ret meget nogensinde, så vil det begynde at opleves som forkert, hvis man nu får kærligheden. Man kan ikke forstå, hvad det er for noget. Det kan være fra barnsben af, at kærligheden er forbudt, så er det ikke sikkert, man tør tillade sig at få kærligheden, fordi kærligheden er forkert.

Vi har jo det inde i os selv, det indre barn, hver eneste situation det skal gennemleves. Det barns prægning bestemmer over vores kommunikation til andre mennesker. Så det er vigtigt for os at kunne give omsorg til vores eget indre barn i hver eneste situation. Der plejer jeg altid at sige som behandler, kig på klienterne, men kig på barnet som er inde i klientens krop, se på det barn, hvad ønsker det barn og så begynde at give omsorg til det barn der er låst fast inde i den fysiske krop. Selv om man er voksen, er man barn stadigvæk. Hvis vi begynder at give næring og omsorg til det barn, så får det mulighed for at udvikle sig. Den udvikling som ikke

har været der som barn, som man ønskede at få, fordi forældrene var ikke i stand til at give den. Men vi kan stadigvæk give det nu, og det der er vigtigt for os, det er at se ind i os selv, og se fik jeg omsorg, fik jeg kærlighed, fik jeg tillid eller fik jeg mange skæld ud? Så vi er jo selv barnet i os, men vi er også indre forældre, der både kan se og lytte til, hvordan man havde det som barn.

Skal man have et balanceret forhold i sit liv, så kan det være, man skal ind og tilgive sine forældre, fordi de ikke har været i stand til at give os den omsorg, vi havde brug for. Men det er vigtigt, vi stopper op og gør det.

Nogle mennesker kan være meget overfladiske, også til jul, de kan ikke tage julen til sig. Der er mange ting, man ikke kan tage til sig, fordi man har andre værdinormer. Men kærligheden har man altid brug for, kærligheden er bindemidlet, kærligheden er forløseren, og kærligheden er skaberen. Så vi kan sige, at uanset hvilken situation man er i, så har vi faktisk bragt os selv derhen, hvor vi kan lære mest muligt af den givne situation.

Der er sådan set ingen ide i at skælde ud på omgivelserne, men sige okay ”jeg er i denne situation lige nu, fordi jeg skal udvikle kærlighed, kærlighed til andre.” Jeg ser sommetider, hvis der er nogle ting, der ikke lige er lykkedes første gang, anden eller tredje gang at så begynder man at græde. Det kan være en indre sorg og en indre længsel, efter at jeg vil gerne gøre det godt, men jeg har aldrig lært det, jeg ved ikke, hvordan jeg skal gøre det. Det er så der, man kan ringe til mig og sige, hvordan løser jeg det her Peter, hvordan kommer jeg videre herfra. Fordi mange gange kan man komme i en ulykkelig situation, hvor man så gerne vil modtage kærlighed. Nogle gange tager forældrene al opmærksomheden, så bliver der ingenting til barnet. Det skal I ind og tænke lidt på, hvordan og hvorledes det hænger sammen.

Vi ved jo, at healeren er sjælskræfterne, sjælskvaliteterne vi healer med. Når man udvikler sig som healer, så har man en meget større forståelse og en meget større indlevelsesevne til at kunne sætte sig i et andet menneskes sted og sige okay ”det er nok sådan det er.”

Jeg plejer altid at sige, at jo flere prøvelser et menneske har, jo flere evner har de. Så man skal ikke være ked af de mange prøvelser, man skal tage det som et gode, og sige vi har muligheden for at udvikle godheden, i alt det vi foretager os.

I dag mediterer vi lidt og prøver at være nærværende inde for vores indre sårede barn eller det vise barn. Nogen gange kan man helt fra barnsben af se, hvad forældrene har brug for, og man prøver at tilpasse sig og sige, ”jeg kan ikke give den kærlighed til mine forældre, de har aldrig selv været i stand til at give den.” Nogle gange kan man gøre det, jeg har gjort det mange gange til min far og mor, særlig til min far, givet ham kærlighed fordi det havde han aldrig selv fået som barn. Men vi kan bryde mønsteret ved at give kærlighed til os selv, til barnet og til vores forældre, det kan vi gøre allerede fra barnsben af. Det vil sige, vi kan gøre det med et smil, et smil til forældrene, så har vi muligheden for, at de kan smelte lidt. Så lad os glæde os og smile til hinanden, smil og giv kærlighed.

Vi lægger bevidstheden ind i vores hjerter, vi begynder at se os selv, måske helt fra dengang vi var i barnevogn. Jeg kan huske mine forældre kiggede ned til mig i barnevognen, jeg kan stadigvæk mærke, når de gyngede med barnevognen. Det er lidt sjovt at tænke på, og man kan se lyset, nogle dage skinnede solen, man kunne se ud i lyset. Min barnevogn var vendt sådan, at lyset ikke kom direkte ind, men det er lidt spændende at kunne være bevidst der og have en bevidsthed fra helt lille. Men rigtig mange kan ikke komme i kontakt med sit indre barn, det kan vi så give dem mulighed for at komme, så får de et andet liv.

Vi skal daglig give omsorg og kærlighed til vores indre børn. Vi har levet i mange forskellige aldre, hvor det er svært at få kærlighed. Vi skal prøve som forældre at give kærlighed til vores indre sårede barn. Hvis vi gør det, så kommer der en frigørelse.

Mange forældre som ikke har kontakt med deres indre liv eller fornægter deres indre liv, de kan tage kærligheden fra omgivelserne for at få kærlighed. Men lad os stoppe op og give kærligheden og omsorgen og være i dialog med os selv da vi var helt små lad os lege med det indre barn.

Jeg kan huske helt tydeligt, noget af det første legetøj jeg fik, meget primitivt legetøj, men det var det, jeg fik. Det der er vigtigt, det er at modtage gaven, glædes over det man får, glæde os over livet.

Lad os starte i dag med en ny begyndelse, en ny grundenergi som er baseret på kærlighed, tillid og visdom. Vi elsker det indre barn inde i os giver det kærlighed og omsorg, indre kommunikation, indre dialog, så kan vi begynde at skabe forandringer, forandringsvilligheden.

Godmorgen til jer allesammen jeg vil ønske jer en fantastisk god dag med kærlighed, tillid og forståelse. Godmorgen og tak fordi I lyttede med. Mit navn er Peter L. Simonsen fra Healerskolen i Sønderjylland. Godmorgen og tak.

>Huset i Centrum< Healerskolen i Sønderjylland Peter L. Simonsen tlf. 2365 9701 & 2985 1763 mail@healerskolen-sdj.dk